

[Guldberg.]

kan oplyse noget om, hvor meget de sociale boligselskaber har tegnet sig for i denne sag. Sandheden er jo den, at vi i de pristalsoversigter, vi har, har fået oplyst, at en ikke ringe del af de stigninger, man må forvente i januarpristallet, i virkeligheden stammer fra huslejen, som først kommer ind dér. Kan man i øjeblikket bedømme, om det, der udløser en pristalsportion i januar, bliver huslejudgiften? Og er det så ikke den omtalte handlemåde fra de sociale boligselskabers side, der i virkeligheden har ansvaret? Hvis det er tilfældet, er det en ualmindelig uheldig optræden, også foran en overenskomstsituation. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at i boligforliget har vi jo omhyggeligt aftalt, at pristallet, når det skal anvendes på huslejeforhøjelserne efter 1. april 1967, må indrettes sådan, at det kommer til at passe med huslejeforhøjelserne og ikke giver den meget store overdækning, som vi opdagede var tilfældet, og som selvfølgelig ikke nogen kan være tilhænger af. Men alt, hvad der når at komme med inden 1. april 1967 — altså også det, jeg taler om her — går ind med godt og vel dobbelt virkning, og det synes jeg også er et forhold, der er grund til at være meget stærkt opmærksom på. Jeg håber, ministeren vil kunne give nogle nærmere oplysninger om omfanget; kan man ikke give dem alle i dag, kommer de jo i hvert tilfælde frem sammen med januarpristallet. Og så vil jeg gerne sige, at efter min opfattelse må det være ministerens opgave efter bedste evne nu at få dannet sig et billede af, i hvilket omfang dette er foregået, og at få kontrolleret, i hvilket omfang det overhovedet er lovmedholdeligt.

I bemærkningerne er — hvad hr. Axel Ivan Pedersen også var inde på — nævnt, at vi stadig kan drøfte tofamilieshusenes stilling, og det er vi selvfølgelig glade for; men jeg vil indrømme, at efter det, jeg sådan har hørt om drøftelserne vedrørende ejerlejlighedernes skattemæssige placering — og også de forskellige tanker, der har været fremme vedrørende parcelhusene — begynder jeg at blive lidt ængstelig. Jeg har i øvrigt svært ved at forstå, hvorfor man fra socialdemokratiets side har så meget imod, at folk skal eje deres egen bolig. Det er, som om man i øjeblikket er på vej til at

gøre dette til noget væsentlig mere uforudlagt. Jeg tror da, at fremtidens boligform er enfamilieshus i videst muligt omfang; og så har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor man i øjeblikket ligesom skal tilstræbe skatteregler, der i virkeligheden meget nemt kan komme til at medføre, at vi i en lang periode fremefter får en ringere tilgang på parcelhusområdet.

I den forbindelse og i forbindelse med det, jeg har sagt om boligselskaberne, vil jeg også gerne nævne, at det forekommer mig, at den kontrol, man fra ministeriets side har med priser og med grundpriser — det er der jo også andre som kommer ind på — ligesom er ved at give efter. Jeg så for to dage siden i Politiken en beskrivelse af det nye såkaldte Albertslundprojekt i Ballerup. Og hvis jeg kan læse rigtigt, så er det, der er foregået dér, i virkeligheden, at boligministeriet har en maksimumspris for grundprisen ved socialt boligbyggeri, som man må gå med til. Nu er der jo tale om forskellige handler, og jeg er ikke rigtig klar over, hvordan de forskellige magters interesse i dette her er, men i hvert tilfælde kommer man altså til det resultat, at det kan ikke lade sig gøre inden for den pris, der er tale om derude. For så at få den gennemsnitspris i orden bygger man et ikke ringe antal 1½ værelses huse, for de fylder jo så meget mindre; så kan gennemsnitsprisen på grunden bringes ned, og så kommer vi ned under den pågældende pris. Det er, hvad der fremgår af de oplysninger, jeg har set i dagspressen, og så kan man jo nok sige, at i betragtning af den boligmangel, vi har, og det ønske, vi har om at få boligproblemet løst og få bygget et rimeligt antal anstændige boliger, er det vist ikke så heldigt, at vi stiller os alt for venligt over for den slags projekter.

Hvad boligsikringsordningen angår, vil jeg da gerne tage til efterretning og takke for, at der nu i bemærkningerne er givet tilsagn om overvejelse af at anvende andet end den skattepligtige indkomst som grundlag for boligsikringen. Vi har fra venstres side allerede forud for forligsforhandlingerne meget stærkt peget på, at den skattepligtige indkomst var et meget uheldigt grundlag, men det var, som om der ikke var megen mulighed for at få andre former for grundlag nærmere undersøgt. Der har været